

Bare meg og Spelene

Skole

"Jeg vedder 5kr på at du ikke tør og dra til Spelenehus!"

"Det får jeg til lett! Bare se!" Skrek jeg litt usikkert, mens jeg stampet på vei til Spelenehus. Alle de andre ungene på skolen fulgte bak i hel eller meg. Jeg visste hvor pysete jeg var, men nå kunne jeg ikke akkurat snu! Da hadde jeg bare virket som en skikkelig redd hare.

"Da kommer vi og ser om du har klart deg hedenatten i morgen da." Gleste Sarah stykket. Jeg skaler som en hundevalp da jeg åpnet døren. "Her skal jeg være, en hel natt helt alene..." hvisket jeg til meg selv. Jeg lukket døren så sakte jeg kunne, bare for og få en siste smule av varme og dagslys. Det ble brått stille, det eneste jeg kunne høre var hjertet mitt. Jeg gikk forsiktig opp trappen, mens jeg hadde en grufull følelse av at noen pustet på nakken min. Det ble kaldere og kaldere etterhvert som jeg kom meg lengere opp i trappen. Nå kjente jeg et stort drag av vind rett i nakken min, jeg skvatt så uventet at jeg fløy 2 trappetrinn oppover. Skulle jeg snu meg? Jeg hørte svak hvissing, jeg brudde meg brått rundt, til min lettelse var det ingen bak meg, eller?

"Hallo?" ropte jeg forsiktig. Nå syntes jeg at jeg så en svak skikkelse bort ved døren. "Hvem er du?" Hørte skikkelser.

"Jeg, eh" stammet jeg.

"Du burde ikke være her." Skrekk skikkelser, og fløy rett mot meg. Nå så jeg at skikkelser var en jente. Hun var helt hvit i ansiktet og langt slitt hår. Hun var død, et gjenferd rett og slett!

"Jeg er Sandra..." prøvde jeg og bli på en skån som og høflig måte. Jenta visste tenner som om hun smilte. "Jaaa! du kan få meg ut herfra." gliste gjenferdet brødt. "Jeg heter logeborg, forresten."

Dette kom så brått på. Hvordan kunne jeg hjelpe et Spøkelse?
"Du trenger bare og fjerne faren min, han skal ta rettene i kjelleren, men han kom aldri tilbake" hilstet Ingeborg.

Jeg bestemte meg kjapt, jeg trasket rett gjennom Ingeborg og dro ned til kjelleren. Det dukket opp flere skikkelser. De lignet på vakter fra 18-tallet. "Ingen adgang" preste ene vakter. "Du er ikke velkommen!"

Ingeborg så dystert ned på den slite kjolen sin.

Jeg fikk frem det strengeste blikket mitt og gikk rett inn til kjelleren. Jeg hadde lyst til og bli med engang. "Vis du stikker av, drøyer jeg deg." akkurat som om hun leste

tanke mine. 1000 døde skikkelser dukket langsomt opp, noen manglet hode, andre øyne. "Hva du enn gjør ikke stikk Sandra!" hvese Ingeborg. Akkurat det lygde jeg meg ikke om.

Jeg spratt ut av kjelleren, med 1000 skikkelser inkludert Ingeborg. Jeg sprang ut av Sjelenes hus, jeg hørte 1000 desperate sjeler hyle og hvese etter meg.

Jeg stoppet ikke for og bli meg, bare styrtet inn i huset mitt og spratt i senga.

Jeg hørte knirkning, åpnet øynene mine.

Reitt over meg sto Ingeborg med et uhyggelig uttrykk, og en kniv. "Jeg advarte deg" hvese Ingeborg og tok et godt grep om kniven, løftet kniven og en stikkende smerte trengte inn i meg, og SVART...